



## Arrest

**nr. 190 606 van 10 augustus 2017  
in de zaak RvV X / II**

**In zake: X**

**Gekozen woonplaats: X**

**tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2014 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen met name de schorsing van de ten uitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 mei 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van de beslissing van diezelfde gemachtigde van 19 mei 2014 houdende een inreisverbod van drie jaar (bijlage 13sexies), beslissingen aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 19 mei 2014.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op het arrest nr. 125.115 van 29 mei 2014 waarbij de vordering tot het horen bevel van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gelet op artikel 39/73-1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op artikel 2 van het besluit van voormeld arrest nr. 125.115 van 29 mei 2014 waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 16 juni 2014 om 10.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

**WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

## 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Bij arrest nr. 125.115 van 29 mei 2014 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vordering het horen bevel van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, verworpen.

## 2. Over het kennelijk onrechtmatig beroep

In artikel 2 van voormeld arrest worden de partijen opnieuw opgeroepen teneinde hun standpunt kenbaar te maken inzake het opleggen van een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep.

De Raad wijst op het bepaalde in artikel 39/73-1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet):

*“Als de Raad vindt dat een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep verantwoord kan zijn, bepaalt het arrest daartoe een terechtzitting op een nabije datum.*

*Het arrest wordt betekend aan de partijen.*

*Het arrest dat de geldboete uitspreekt, geldt in elk geval als op tegenspraak geweest.*

*De geldboete gaat van 125 tot 2500 euro. De Koning past elk jaar deze bedragen aan ingevolge de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijsen.*

*De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere modaliteiten inzake de inning van de geldboete.”*

Deze bepaling is een overname van de regeling die voorzien is in artikel 40 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en voorziet in de mogelijkheid voor de Raad tot het opleggen van een geldboete wanneer er sprake is van een kennelijk onrechtmatig beroep. Wat betreft de gehanteerde begrippen kan dan ook zonder meer verwezen worden naar de invulling die de Raad van State aan deze begrippen geeft (*Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 0772/001, 25*).

Het kennelijk onrechtmatig beroep is het beroep dat er kennelijk toe strekt om de tenuitvoerlegging van een duidelijk rechtmatige bestuurlijke beslissing te vertragen, of dat kennelijk niet is ingesteld met de bedoeling een uitspraak ten gronde over de aanspraak te verkrijgen. Een dergelijk misbruik kan afgeleid worden uit het bestaan in hoofde van de verzoeker van kwade trouw, van een bedoeling om te schaden of van een dilatoir oogmerk, of uit een uit de lucht gegrepen en kennelijk ongegronde argumentatie (RvS 15 september 2010, nr. 207.381).

In het arrest nr. 125.115 werd als volgt overwogen:

*“Op heden, 29 mei 2014, om 10u47 ontvangt de Raad onderhavig verzoekschrift. Zoals blijkt uit de gegevens van het administratief dossier en zoals de verzoeker zelf in zijn verzoekschrift aangeeft is de repatriëring van de verzoeker voorzien vandaag, 29 mei 2014, om 17u40. Gelet op de vaststelling dat de verzoeker reeds op 21 mei 2014 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend tegen de kwestieuze beslissingen en die vordering door de Raad werd verworpen bij arrest nr. 124.651 van 23 mei 2014 en gezien de verzoeker tevens behoorde te weten dat de aangetekende zendingen van 28 mei 2014 onmogelijk op een wettelijke feestdag, met name 29 mei 2014, kunnen zijn ontvangen door de Raad zodat hij ook behoorde te weten dat de schorsingszaken heden onmogelijk op de rol kunnen zijn ingeschreven derwijze dat de vordering bij wege van voorlopige maatregelen onontvankelijk is in toepassing van artikel 39/85, eerste lid van de vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat het instellen van de onderhavige vordering kan wijzen op een kennelijk onrechtmatig beroep zodat het past daartoe de partijen de gelegenheid te geven hun standpunt te kennen te geven ter terechtzitting van maandag 16 juni 2014 om 10u00.”*

Ter terechtzitting kan de raadvrouw van de verzoeker evenwel overtuigen waar zij betoogt dat zij niet op de hoogte was van het feit dat een andere raadsman reeds op 21 mei 2014 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid had ingediend voor de verzoeker. Verzoekers raadvrouw geeft aan genoegzaam te hebben geïnformeerd of er reeds een raadsman was aangesteld, dat zij de bezoekerslijst van het gesloten centrum heeft opgevraagd, dat hieruit bleek dat de verzoeker voorheen nog geen advocaat had geconsulteerd en dat zij slechts na het voornoemde arrest nr. 125.115 heeft vernomen dat de vorige raadsman niet door de verzoeker zelf, maar door de kerkgemeenschap van zijn echtgenote was aangesteld terwijl de verzoeker daar niet van op de hoogte was. De

verwerende partij heeft ter terechtzitting de gezegden van de raadsvrouw van de verzoeker niet in twijfel getrokken en ook de Raad ziet hiertoe *in casu* geen redenen.

Derhalve neemt de Raad aan dat *in casu* niet kan worden vastgesteld dat er in hoofde van de verzoeker sprake zou zijn van kwade trouw, van een bedoeling om te schaden of van een dilatoir oogmerk. Uit het verzoekschrift blijkt evenmin dat het, ten gronde, zou gaan om een uit de lucht gegrepen en kennelijk ongegronde argumentatie.

Een "*kennelijk*" onrechtmatig beroep ligt *in casu* dan ook niet voor, zodat er geen aanleiding toe bestaat de verzoeker een geldboete op te leggen.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel.**

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien augustus tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

C. DE GROOTE